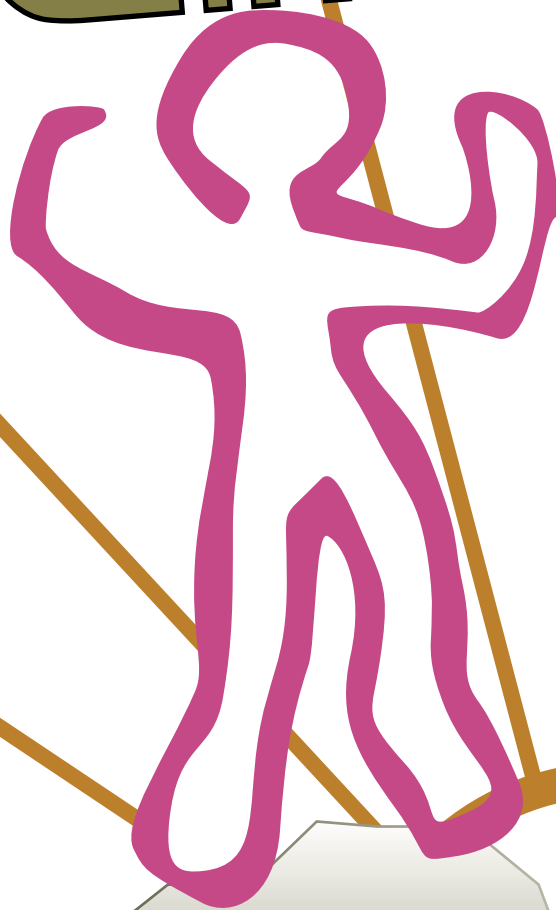

בזמננו

abi:2008

abi:2008

- 3 *pääkirjoitus*
- 4 *pj:n tervehdys*
- 5 *fuksivuosi*
- 6 *excursiot*
- 9 *kiltatoiminta*
- 10 *M&MMM — M*
- 12 *positiivista opiskelusta*
- 13 *esittelyssä: Oulu*
- 14 *Oulu vs. Helsinki*
- 15 *vaihto-opiskelu*
- 18 *pelitutkimus yliopistolla*
- 19 *sivuaineista*

- 22 *MusickA Addicta*
hyödyllisiä linkkejä

Julkaisija: Blanko ry.

Kustantaja: Oulun yliopiston tietojenkäsitteleytieteiden laitos

<http://www.blanko.fi>

Paino: Oulun yliopistopaino

Painos: 350 kpl

E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi

<http://blankki.blanko.fi/>

nettijatkat <http://blankki.blanko.fi/nettijatkat>

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet: Hanna-Mari Saxman (taitto), Anna Keskitalo (taitto), Anna Nikkilä (kielipolisi), Tatu Ronkainen (ideointi), Saana Orjala (ideointi), Jussi Lehtonen (ideointi). On varmaankin joku, jota en muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan antaa.

Suuraava Blankki ilmestyy jouluna. Jos haluat juttusi lehteen, lähetä se viimeistään 20.11.2008.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden [www-sivustolla](http://www.sivustolla) ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

pääkirjoitus

<sing>...mitä siitä kertoisin, kysyjille vastaisin...</sing>On yllättävän vaikeaa kertoa jostain itselle tärkeästä asiasta toisille. Olisi erittäin helppoa kirjoittaa sivun (tai vaikka koko lehden) verran asioita jotka TOL:lla on hyvin ja ylistää laitoksemme, kuten myös ainejärjestömme, taivasiin. Se olisi oikeasti helppo homma. Voisi maalaila kivoja tulevaisuuden näkymiä:

— Tietokoneita on kohta joka paikassa ja on hyvin vaikea keksiä alaa jossa TOL:n opinnoista ei olisi sinulle mitään hyötyä.

— Alalta valmistuneet eivät todellakaan joudu (jos eivät halua) tekemään mitään rutiinihommia vaan meiltä tulee monenlaisiin haasteisiin valmiita ihmisiä. Miltä kuulostaisi ura esimerkiksi pelifirman testaajana, pelikoodarina, tietotekniikkayrityksen markkinointipäällikkönä, graafikkona, multimediataiturina yms. Oulussa on monia pelialan yrityksiä ja TOLLin opiskelijoita löytyy monen niistä palkkalistoilta ja taitaapi kolmesta yrityksestä löytyä meidän opiskelijoita ihan perustajajäsenissäkkin. (Toki myös monissa muissa yrityksissä, mutta peliala on mediaseksikäs, kiinnostava ja monenlaisia haasteita tarjoava ala).

— Blanko on suuri ainejärjestö ja tapahtumia on sen mukaisesti. Olemme erittäin aktiivinen kiltta ja on vaikea kuvitella tapahtumaa jota ei meillä järjestettäisi sen takia ettei siihen riitä tarpeeksi osallistujia. Opiskeluaikanani on järjestetty muunmuassa sukelluskursseja, lautapeli-iltoja, krokettiturnauksia, jousiammuntaan tutustumista, laskettelureissuja, kyykkäturnauksia ja tottahan toki perinteisiä opiskelijarientoja noiden lisäksi; reissuja viroon, ruotsiin, Turkuun, Tampereelle, risteilyjä, välillä ollaan syöty ja juhlistu hyvin puku päällä, välillä remuttu haalareissa. Ainoa yhdistävä tekijä jutuissa on luonnollisesti ollut se että joidenkin mielestä tapahtuma ei voisi vähempää kiinnostaa kun taas osallistujat miettivät että parempaa tapahtumaa ei voisi enää ollakaan, paitsi tietenki seuraava samantapainen. Tämä on johtanut siihen että suuremmille reissulle pääsevät vain nopeimmat, sillä halukkaita on toisinaan enemmän kuin mitä paikkoja.

Kuten sanottua, TOL:n ja Blankon hyvistä puolista saisi koko lehden täyteen eikä kuitenkaan olisi koko totuus. TOL:lta valmistuneella on hyvät tulevaisuuden näkymät ja vapaa-aikana on erittäin hyvä luoda suhteita tuleviin tietotekniikka-alan menestyjiin, mutta jotta joskus voisi soittaa äidin valmistumiskahveille, pitää tehdä töitä. Opiskelu on toki vapaata, mutta pakollista jos aikoo valmistua. Joka luennolla ei ole (meilläkään) pakko olla, mutta jotta kurssit pääsee läpi joutuu taatusti joskus näkemään enemmänkin vaivaa. Välillä menee öitä juhliessa, välillä taasen menee öitä puurtaessa opiskeluhommia.

Toivoisinko että sinä, joka tätä lehteä luet, et ottaisi huomioon vain hyviä puolia vaan ennen hakupapereiden lähettämistä miettisit tarkasti oletko varmasti motivoitunut alamme opiskelijaksi. Meille hakee enemmän ihmisiä kuin voimme ottaa sisään, joten olisi hyvä jos kaikkein motivoituneimmat eivät jäisi ulkopuolelle sen takia että joku haluaa vain tulla viettämään mukavaa aikaa ilman huolia, aikomuksena ehkä joskus valmistua. Tosin tietenkin jos olet motivoitunut, luet jo

pääsykokeisiin kunnolla, eikä sinulla sen myötä pitäisi olla liian vaikeaa sisälle päästä. Itselläni eivät lukion arvosanat niin mairittelevat olleet, mutta ahkeran lukemisen ansiosta pääsin heittämillä TOLLille, enkä ole tulemistani katunut. Jos olet vähemmän motivoitunut, mutta näet kuitenkin että alasta olisi sinulle tulevaisuudessa hyötyä niin mietiskele vaihtoehtoa, jossa tulet meille opiskelemaan kandin tutkinnon ja sen jälkeen otat maisterin paperit joltain toiselta

alalta. Nykyään voi vaihtaa helposti alaa puolivälissä opintoja, ja jotkut saavat sillä tavalla parhaan mahdollisen hyödyn opiskeluistaan.

Toivottavasti näen sinut ensi vuonna motivoituneena opiskelijana käytäviämme tallailmassa.

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

Terve!

Syksy on taas tulevaisuuden miettimisen aikaa ja näin Abipäivien aikaan varsinkin te, arvon abit, mietitte tulevaa ja mahdollisia eri opiskeluvaihtoehtoja. Päässä pyörii monet kysymykset vailla vastauksia. Mikä on minunalani? Mistä saan tietoa eri vaihtoehtoista? Mikä kiinnostaisi kaikista eniten? Paljonko pekonia mahtuu Saab 92:n takakonttiin? No ehkei ihan tuo viimeinen kuitenkaan, mutta silti monet kysymykset odottavat vastaustaan.

Olemme tänään täällä vain teitä varten. Me eri alojen ja laitojen edustajat pyrimme auttamaan parhaamme mukaan teitä löytämään sen oman tienne yliopistomaailmassa. Blankolaisina olemme siis tietojenkäsittelytieteiden opiskelijoita ja laitoksemme tarjoaa teille monia monipuolisia vaihtoehtoja IT-alalle suuntautumiseen. Meitä on niin ohjelmistotuotannon parissa, kuin myös digitaalisen median kautta aina ohjelmistoliiketoiminnan opiskelijoihin saakka. Opiskelumme mahdollistaa myös laajat ja vapaat sivuaineopinnot tukemaan omaa erikoistumistasi.

Nyt on sinun aikasi kysellä, ottaa selvää ja udella kaikesta mikä vain päässä askarruttaa. Tervetuloa yliopiston ihmeelliseen maailmaan!

*Atte Aunola
puheenjohtaja
Blanko ry.*

Fuksivuosi, elämän paras vuosi

Teksti: Tuomas Aarni

Olipa kerran ihminen. Mies parhaassa iässään, tukka takana ja elämä edessä, sydämessään palava halu rokata täysillä ja tahto mennä pitkälle elämässä. Eri vaihtoehtoja mietittyään ja joitakin kokeiltuaan, hän totesi IT-alan olevan se, jossa tämä olisi mahdollista. Alanvalinnan jälkeen oli aika miettiä paikkaa, ja pian hän huomasi pitävänsä tyhmänä ajatusta lähteä merta edemmäs kalaan. Tuleva paikka unelmien toteuttamiseen tulisi siis olemaan Oulun Yliopisto, TOL ja Blanko. Pääsykoekirjan kanssa tuli vietettyä monta minuuttia hetkeä ja kokeessa kynä sauhusi, ja eräänä päivänä postiluukusta tipahti hyväksymiskirjeen sisältänyt paperinivaska. Nyt mennään eikä meinata!

Kotoisa olo tulikin jo ensimmäisten päivien aikana: pienryhmäohjaajat olivat todella mukavia, kanssaopiskelijoiden kanssa pääsi juttuun samantien ja bileitäkin tuntui riittävän tauotta. Viimeistään fuksisaunan jälkeen tuntui todella kotoisalta: juuri tällaista sen pitää ollakin. Hyviä kavereita aivan joka puolella, eikä meininki lopu. Tästäkin huolimatta jälkeensä mielessä pyörivät vain sanat "vähänpä tiesin"...

IT on nopeasti kehittyvä ja vahvasti yritysmaailmaan suuntautunut opiskeluala, TOLin opiskelijoita voikin pitää etuoikeutetussa asemassa - hyviä suhteita yritysmaailmaan pystyy luomaan jo opiskeluaikana. Yrityksiin sekä alan opiskelijoihin, siitä pitävät huolen lukuisat jopa maanlaajuis-

ti järjestettävät seminaarit. Kun blankolaiset alkavat hommiin näissäkin asioissa, niistä tulee vain menestys. Samana vkonloppuna järjestetyt yritysseminaari BIT-päivät ja opiskelijaseminaari ATK-YTP järjestettiin Blankon toimesta, ja reipas fuksinuorukaisemme tottakai osallistui järjestämään tapahtumia. Palkkiona tapahtumien kunniallisesta loppuunviennistä olivat aivan mahtavat bileet, joissa ei säästetty ilmaisia ruokia eikä juomia :) Tämänkin kulttuuri tuli tutuksi, työtä tekevät hyvät tyypit saavat aina palkkionsa ja nämä tapahtumat ovat kaikille nautinto.

Kun pelkästään oman porukan tapahtumat olivat näin mahtavia (muille paikkakunnille tehtävät excursiot ovat niin mahtavia ja laaja-alaisia käsitteitä, ettei niitä voi kuitata aina yhdellä lehtiartikkelillakaan), mitä kaikkea olivatkaan sitten kaikkien yhteiset bileet... Mäenlaskut laskiaisena, lukuvuoden aloituksen biletyssuma, virallisemmissa merkeissä ykköset päällä vietettävät sitsit, koko loppuvuodeksi hyvät naurut antava teekkarispeksi jne. ovat vain jäävuoren huippu. Akateeminen maailma ei nuku koskaan, eivätkä bileet lopu aina edes auringonnousun aikaan.

Suuremmissa massatapahtumissa oman porukansa tunnistaa haalareista. Jokaisella opiskelijakillalla on omanvärisensä haalarit, ja lähes missä tahansa Blankon tummansiniset ovat näkyvimpiä ja tunnistettavimpia asusteita. Haalarit olivatkin fuksien ensimmäinen

koitos, uudet tulokkaat kun hoitivat alusta loppuun kaiken haalareiden hankkimiseen liittyvän, puhuen ympäri koko kaupungin liike-elämän. Itsehankitut haalarit ovat sekä omistajiensa että killan yhteinen ylpeydenaihe, ja viimeistään tässä vaiheessa voi tuntea itsensä kuin osaksi perhettä. Blankon tapoihin ei kuulu jättää ketään yksin :)

Kaikki tämä valmistautuminen tähtää koko opiskeluvuoden kohokohtaan, wappuun. Takana yksi lukuvuosi harjoittelua, päällä upouudet haalarit, ja koko kaupungin opiskelijat heittäytyvät todella villoiksi... Tapahtumia on todella pitkän ajanjakson aikana uskottomäärä, kaiken tämän läpi selviäminen yhtenä kappaleena on yhtäaikaan sekä tappavaa menoa että yksi suurimmista nautinnoista, joita elämän aikana pääsee kokemaan. Tätä kaikkea muistelee vielä kiikkustuolissakin, ja mikä parasta, tämän pääsee kokemaan seuraavanakin wappuna!

Nyt toista vuottaan opiskeleva ex-pallero miettii fuksivuotta elämänsä parhaana vuotena. Uskomattoman paljon uusia ystäviä, pitkä putki toinen toistaan mahtavampia bileitä, jalkaa työelämään vievän oven väliin.. Juuri kaikkea sitä nautintoa ja menestystä, josta joskus tuli haaveiltua. Eikä tämä todellakaan jää vain yhteen vuoteen...

EXCURSIO

on opintomatka joka suuntautuu joko ulkomaille tai sitten kotimaahan. Reissun aikana käydään tutustumassa johonkin (tai joihinkin yrityksiin) ja pidetään hauskaa.

Blankolaisia on nähty monessa paikassa ympäri maailmaa. Valitettavasti emme löytäneet Amerikan exculita tehtyä excuraporttia, mutta tässä kuitenkin parhaita paloja muutamalta exculita joilta meillä oli muistikuvia tai joilta excuraportin onnistuimme käsiimme saamaan tiukan deadline puitteissa.

Kevätexcu Tallinnaan

Alkuun varoituksen sananen: nämä reissut ovat vielä syysexcuaakin suosittumia joten ilmoittautuessa tarvitaan reload-napin rämpytyskyvyn lisäksi myös hyvää tuuria, että mahtuu mukaan.

Kevään 2007 excu suuntautui Jyväskylän kautta perinteisesti Tallinnan ulkomaisille rannoille. Virallisen puolen hoiti Ixonosin edustaja, joka piti esittelyn Jyväskylän yliopiston tiloissa. Valitettavasti suurin osa osanottajista taitaa muistaa parhaiten vain pulatarjoilun, hyödynnettyään hengähdystaukoa lähinnä lepäillen.

Iltaa vietettiin dumpppilaisten hellässä huomassa (kai niitä ainakin muutama oli siellä.?) Jyväskylän yliopistolla. Lähikaupasta saivat innokkaimmat ja arviointikyvyiltään heikoimmat tankattua lisää kostuketta ja saunan yhteydessä nähtiin myös parit viuhahdukset mikä ei ole koskaan huono juttu!

Sitten seurasikin matkan pahiten hämäränpeittoon jäänyt osio, eli suuntaus Helsingin kautta naapurimaahan. Neuvona ensivuodelle: krapulan ei passaa antaa yllättää, varsinkaan jos on taipumusta matkapahoinvointiin tai merisairauteen. Hyttien uupuminen aiheutti myös hiukan särkyä ja ahtautta koko haalarijoukkueen majoittuessa käytäville makamaan. Sanomattakin selvää, että laivan henkilöstöstä tuli heti ylimpiä ystäviämme.

Tarinoita Tallinnan tapahtumista on varmasti yhtä monta kuin oli exculaistakin, joten ei puututa niihin sen enempää. Mikä tapahtui ulkomailla, jääköön sinne, kuten myös rahanne. Ylemmät tahotkin muistivat innokkaita excuiljoita pistämällä pankkikorttien toiminnan poikki joksikin aikaa, jolloin käteistä omaavat ihmiset olivat kullanarvoista seura. Eli sitten

vielä pieni katsaus siihen mitä reissusta jäi käteen:

- Tuhdisti viinaa
- Aikalailta tyhjä pankkitili
- Hikisiä painajaisia Janos Valmusen Bussipysäkillä -kamaluudesta
- Paljon vieraskielisiä kuitteja, jotka jaksavat vieläkin pikkupienissä naurattaa
- Lentäviä lauseita, kuten aina hyvä "Avatut saa juoda"
- Hienot krapulatutinat, jotka tekivät seuraavan päivän muutosta antoisaa ajanvietettä

Excursiolle Keski-Eurooppaan

Ensin junalla Helsinkiin. Helsingistä lensimme Amsterdamiin ja taisi olla samalla ensimmäinen ulkomaanlento minulle.

Amsterdamissa ehdittiin käydä katsastamassa mm. Punaisten lyhtyjen alue ja illalla lähdettiin yöjunalla Pariisiin. Pariisissa asuttiin Moulin Rougen ja oopperan lähetyksillä. Kävimme vierailemassa Ranskan teillä, jossa esitettiin puhelinneuvottelun varhaista versiota. Se oli pyöreä pöytä jossa ihmiset saivat jutella toisilleen puhelimen kautta toiseen vastaavaan pöytään. Erikoista oli se, että pöydässä oli rivi merkkivaloja, joiden vieressä oli nimilista vastaapäin neuvottelijoista. Siis merkkivalosta pystyi päättelemään kuka puhui toisessa päässä.

Sattui olemaan pääsiäisen pyhät ja niinpä osa Pariisin virallisesta ohjelmasta peruuntui. Katsastettiin siten Eiffel-torni ja museoita sitäkin enemmän.

Noustiin junaan ja matkustettiin Hollantiin Delftiin. Siellä vierailtiin teknillisessä korkeakoulussa. Vietettiin kiva ilta paikallisessa pubissa ja illan aikana blankolaiset taisivat omia käyttöönsä kaikki paikalliset taksit, joista kaksi jopa ajoi kolarin. Yö vietettiin olkkikatoisessa rakennuksessa, kimppamajoituksessa.

Seuraavana päivänä lähdettiin Amsterdamiin. Excursio oli suunniteltu pää-

tettävän Heinekenin oluttehtaal-la. Siellä oli tarjolla ilmaista olutta tunnin ajan. Blankolaiset löysivät itsestään musikaalisia lahjoja ja laulaa lurauttivat "Illoin luokse pienen kapakan" ja voittivat äännekkyydellään jopa englantilaisen vierasjoukon.

Paluumatkalla tehtiin välilasku Hampurissa, ja junassa kului viimeinen yö.

PIKku-PIUDIN PIENI EXCUJUTTU

Aikaisin perjantaiamuna, kun muut olivat vielä nukkumassa, olin itse myös nukkumassa! Heräsin vasta paljon myöhemmin, sillä excubussi lähtikin liikkeelle ihan ihmisten aikaan, vasta kello 14, tietenkin kyykkäkopilta.

Saavuttuani bussiin viimein niukasti ajoissa, kuten aina, oli muilla jo vauhti päällä. Vaikka luonnolisestihan pulloja ei availta ennen Oulun kaupungin rajaa... mutta avatut saa juoda...

Bussimatka oli iloisen rauhallinen, tällä kertaa kankiterroristit EIVÄT kaapanneet bussia, kuten viimevuonna kävi. Excuprotokollan mukaan matkaan kuului pakollinen esittelykierto, jossa varsinkin uudet fuksit, joita ei pahemmin kyllä paikalla ollut, esittäytyivät kaikille. Mukana oli myös perinteiset huonot vitsit, kuten Lacoste-veitsi :) Parin tunnin matkan ja aivan liian monen tupakkataun jälkeen saavuimme viimein perille kohteeseemme, joka tänävuonna oli Syötekeskus.

Paikanpäällä alkoi yleinen ja kovin tuttu rutina huonoista mökkijaoista. Mökit olivat liian hienoja ja mukavia ja niissä oli sisällä ihan väärä ihmisiä. Itkijät saivat kuitenkin pitää tunkkinsa ja mökit pidettiin niinkuin ne olivat :) Il-

lala alkoi sitten ohjelma ja makkarapaiston lisäksi ohjelmassa oli Poputtolinoksen ja Mörrisedän suunnittelemaa toimintaa. Ohjelman tarkoituksena oli karata tältä Blankon sisäpiirin aivojenpesuleiriltä lentämällä leijalla karkuun ja luonnollisesti ohjelma alkoi perjantaisella leijanrakennustalkoilla. Leijailun jälkeen siirryimme sitten nauttimaan virvokkeita ja saunomaan, vaikka virvokkeita kyllä nautittiin myös leijanrakennuksen aikana ja jopa ennen sitä :)

Yön aikana saattui muutamia naarmuja ja mustelmia, sillä eräät blankolaiset eivät edelleenkään osanneet juoda vain avattuja ja näin ollen sammuivat sinne ja tänne ja heihin sitten kompasteltiin. Öinen grillailu myös innoitti osan vanhemmista blankolaisista lauluhommiin ja ilmoille raikuiivat iloiset YogiBearit ja kyllä... myös valitettavasti... Bussipysäkillä. (*miten niin valitettavasti? Jätkä o paska kakkonen.* —toim. huom.)

Seuraavana päivänä välikuolemien jälkeen ohjelma jatkui ja tukkihumalan(ja normihumalan) avulla pyrittiin rikkomään sisäpiirin mielenhallintatekniikat ja välittömästi sen jälkeen pyrittiin suunnistamaan pois tältä kierolta leiriltä. Osa leirin uhreista pääsi karkuun, mutta jotkut jäivät

pysyvästi aivopesun vangiksi. Ilanvieron aikana jälleen kerran muutama ovela leiriläinen pyrki karkaamaan leiriltä piiloutumalla Syöteen huipulle, mutta siellä oli kylmää ja kalja loppui, oli antauduttava leirin vangiksi jälleen: parempi olla kännissä vanki, kuin vapaana kylmissään ja janoinen. Ilta jälleen lämmitti kielenkantoja, tai sitten se oli vodka, mutta kuitenkin laulu oli jälleen kerran ihan järkyttävää p*skaa, mutta minkäs sille sitten voi.

Aamulla jälleen tuli avautumista mökkien kunnosta, mutta ennemmin tai myöhemminhan sen oli tultava taas eteen. Kun mökit oli viimein siivottu jouduimme nostamaan kytkintä.. tai kuskihan sitä kytkintä nosti, mutta kaikki oli hengessä mukana, vaikka henki siinä vaiheessa aika pahalle haisikin :D

Viimein perillä Oulussa laskettiin tappiot, niin miestappiot kuin omaisuusvahingotkin. Jälleen kerran eetteristä oli ilmaantunut käsittämättömät määrät omaisuutta, joka ei kuulunut yhtään kenellekään, seuraavan excun aikana täytyy tutkia lähemmin Blankon toiminnan ja kloonaautuvan omaisuuden mysteerejä.

Tommi Portti

Kiltatoiminta

Parhaimpia asioita Tollilaisen vapaa-ajan vietossa on erittäin toimiva ja aktiivinen kiltatoiminta (josta lisää osoitteessa <http://www.blanko.fi>). Blanko tarjoaa jäsenistölleen erittäin monimuotoisia tilaisuuksia: leffailtoja, teatterissa käyntiä, saunailtoja, liikuntaa sählyn, sulkapallon ja kyykänmuodossa ja lisäksi tieteenki monia erilaisia bileitä.

Blankon etuja on sen suhteellisen suuri koko. Koska meillä on paljon jäsenistöä on meillä myös rahaa ja osaamista monien erilaisten tapahtumien järjestämiseen. Blanko tekee toki yhteistyötä muidenkin kilttojen kanssa, joten samoja naamoja ei tarvitse kyllästyneeseen asti katsella. Emmekä ollenkaan vähättele pienempiä kilttoja, päinvastoin, pienemmät killat ovat enemmän perhemäisiä ja siellä kaikki tuntevat kaikki, joten voisimme väittää että jos otetaan kaksi henkilöä pienestä killasta ja kaksi henkilöä Blankosta niin pienemmässä killassa olevat ovat keskenään huomattavasti paremmissa väleissä.

Mutta sen minkä Blanko menettää läheisyydessä se saavuttaa lukumäärässä. Onhan pienemmällä porukalla tehdyissä tapahtumissa monesti todella hauskaa, mutta se ei lämmitä jos tapahtumia ei yksinkertaisesti ole kovin montaa kertaa vuodessa. Blankolla tapahtumia piisaa ja sieltä löytyy jokaiselle joitain todella mukavia tapahtumia.

Lisäksi Blankolla on varmaan-kin melkein aikojen alusta ollut omia alajaostoja, jotka toimivat perheenomaisesti. Alajaostot sitten pitävät omia bileitään ja sen lisäksi käyvät vielä Blankon bileissä, syövät tavallaan kaksi mansikkaa kerralla. Näitä alajaostoja on tällä hetkellä: Blankki, Kombostikobla, Wit, MKHFT Ry, Possut, pehmeän tien inkvisitio, osasto dagen efter... ja jos mistään alajaostosta ei löydy sinun ideologiallesi täysin sopivaa ryhmittymää, niin mikäpä estäisi sinua ja kavereitasi perustamasta omaa alajaostoa.

Sama pätee myös kaikkeen muuhun Blankon toimintaan: jos

jonkun mielestä joku tapahtuma olisi oikein hauska ja löytyy muutakin porukkaa joita sama homma kiinnostaisi niin Blankon suunnittelijaan tai hallitukseen voi ottaa yhteyttä ja mietiskellä yhdessä saataisiinko tapahtumaa järjestettyä. Koosta on muutakin etuja kuin vain tapahtumien määrä. Suuresta joukosta opiskelijoita löytyy taatusti samanhenkisiä ihmisiä joista saat hyviä kavereita.

Kotimatka on joskus yllättävä asia. Palaillessamme etelänmatkaltamme törmäsimme Heathrow'n lentokentällä outoon, sombrero-päiseen mieheen. Hänen paahtunut ihonsa ja komeat viiksensä saivat meidät antautumaan keskusteluun hänen kanssaan samalla, kun jonotimme kanttiinista kupillista pahaa kahvia...

Mies kertoi meille lentäneensä Englantiin Kolumbiasta potkurilentokoneellaan. Tämä sai meidät pohtimaan moisen matkan syytä, jolloin hän välytti kultahampaan koristamaa hymyään ja kertoi kyseessä olevan bisnesmatkan. Enempää hän ei suostunut paljastamaan, sen sijaan hän paljasti olevansa kotoisin Meksikosta läheltä Mezcalin kuvitteellista kaupunkia. Ihmetellessämme hänen sanojaan hän jatkoi vuolasta espanjansekaista englantiaan, kertoen muutamassa minuutissa lähes kaiken tietämisen arvoisen elämästään ja itsestään.

Tämän miehen täytyi olla muinaisen azteekkijumalan jälkeläinen, koska hänen elämänsä olisi vaikea tiivistää edes muutamaan tuntiin. Tai romaaniin. Ja oli uskomattoman vaikea sanoa, mikä osa hänen tarinoistaan oli totta ja mikä valhetta. Ja uskomattoman vaikea oli myös päättää, haluaisiko ne mahdollisesti tapahtumattomatkin asiat uskoa todeksi, sillä hänen aurinkoinen persoonansa ja veikeät silmänsä tuntuivat täyttävän koko kahvion.

Elämänsä aikana hän oli nähnyt tuhansia paikkoja ja joutunut tuhansiin seikkailuihin. Hän oli poltellut sikaria Che Guevaran seurana, ollut osaltaan myötävaikuttamassa Machu Pic-

chun löytymiseen, katsellut kuubalais-kaunottaria Fidel Castron huvilan parvelta ja kokenut Teksasin vankiloiden kolkon elämän. Kuten me, hän oli ihminen, joka eli seikkailuille. Ja täten ei ollut vaikea arvata, mihin tämä satunnainen tutustuminen johti.

Ei kestänyt kauaa, kun jo istuimme hänen potkurilentokoneensa kyydissä, suuntana Meksiko. Ja koneen ohjaimissa istui Juan Ramon Rodriguez Lopez Garcia Putoz. Mies, joka oli nimensä veroinen.

Meksikon aurinko oli tukahduttavan kuuma, kun koneemme pyörät suutelivat Meksikon punertavaa maaperää. Lentomatka oli vaiherikas; suurimman osan ajasta lensimme alle kolmensadan jalan korkeudessa, eikä Juanin vesipullosta leijuva käyneen kaktuksen tuoksu jättänyt paljoa tulkinanvaraa. Tunsimme kuitenkin velvollisuudeksemme luottaa pilottiimme, koska hän ei selvästikään ollut ensimmäistä kertaa asialla. Eikä hän pettänyt luottamustamme.

Koneen rullattua pysähdyksiin hän vaati meitä auttamaan häntä sen kätkemisessä. Tämä pyyntö oli erikoinen, mutta hän kertoi sen johtuvan Meksikon hallituksen tiukkapöisöisestä suhtautumisesta yksityisilmailuun. Eikä

hän, elämänkatsomukseltaan individualisti kun oli, voinut moista sallia. Kohautimme olkiamme ja päätimme asian olla, sillä arkkivihollisemme nälkä alkoi pikkuhiljaa kuristaa vatsanpohjiamme.

Juanin koti ei ollut kovinkaan kaukana kyseiseltä lentokentältä, mikä sopi meille oikein hyvin. Juan ryhtyi lämmittämään liettä samalla, kun me aloimme kaivella aivojemme reseptitumaketta.

Kaktusten ympäröimä Putozin valtava kotitila odotti meitä jo houkuttelevana. Olimme hieman skeptisiä ruuan riittävyden suhteen, sillä meksikolaiset ruuat eivät ole niinkään runsaita ja täyttäviä kuin monet muut kokemamme maut ja elämykset. Luulo, joka tulisi katoamaan yhtä nopeasti kuin Juanin veljen mystiset valkoista jauhetta sisältäneet pussukat lentokentän vessaan tullitarkastusta edeltävänä hiljaisuuden hetkenä.

Kuvankauniit señoritat odottivat meitä toivottaakseen väsyneet matkalaiset avosylin kotiinsa nauttimaan perinteisistä meksikolaisista herkuista.

Juanin uljas vaimo Juanita oli jo päivällä leiponut valmiiksi ison kasan taccoja, jotka olivat kiviuunissa jo odot-

tamassa nälkäisiä kulinariesteja. Juanita vaati ja miltei raahasi meidät suoraan autosta keittiöön. Hän halusi nähdä miten kaksi suomalaista huippukokkia valmistaa hänen armoitetusta reseptistään maittavia tacoja. Epäilimme hänen olevan liikkeellä vähättelevällä mielellä, sillä mikään ei ole Juanitalle pyhempää kuin itselaitettu ruoka ja sen yliveraisuus keneen tahansa verrattuna.

Pyöräyttelimme massiivisella valurautaisella pannulla kasaan muhkeasti muhivan seoksen lihaa, mausteita, sipuleita ja parhaimpia yrttejä. Juanita pinnisteli vielä vastaan, mutta kun hän viimein uskaltautui maistamaan tuotostamme saattoi hän vain huutaa onnesta ymmyrkäsensä: "Usted lo tradujo otra vez, consigue una vida. Y aún, tocino!" Juanita oli myyty.

Hymyssä suin kannoimme pöytään tuoreet tacot ja niiden sisällöksi pyöräyttämämme muhennoksen. Huuli pyöreänä isäntäväki latoi tacoja naamaansa. Ne hävisivät yhtä nopeasti kuin iltapäivän auringossa juomaksemme tuodut margaritat. Juan oli erittäin ylpeä itsestään, koska oli saanut houkuteltua nämä suurenmoiset kokit hetkellisesti korvaamaan Juanitan arkiset pöperöt. Juanita ei ylpeilystä liiemmin innostunut, mutta varttitunnin intensiivisen ja rakentavan keskustelun jälkeen päätettiin ottaa uudet margaritat ja unohtaa koko kiusallinen kiista.

Illan toinen resepti ei tullut Juanitalta vaan sen vuoti meille itse talon isäntä, Juan Ramon Rodriguez Lopez Garcia. Tuo Putozien perheen pää oli viettänyt aikanaan vuoden texasilaisen vankilan keittiössä, josta mukaan oli tarttunut kuuluisan Texas Jailhouse Chilin ohje. Miksi Juan oli ollut kyseissä vankilassa, jäi vielä hieman epäselväksi. Asiaa tiedustellessamme saimme nopeasti eteemme uudet margaritat. Ja meillehän ne maistuivat.

Siirryimme takaisin keittiöön ja chilin pariin. Reseptinä vallan yksinkertainen ja pekonilla rikastettu chili sai kyytipojakseen paksussa rasvassa tiriseet ei-niin-meksikolaiset ranskanperunat. Mutta jos resepti on Texasista, niin mitä muutakaan voi olettaa.

Chilimme sisälsi massiivisen määrän lihaa, tomaattia, mausteita, chiliä ja miltei mitä tahansa muutakin maan ja taivaan väliltä, jota joku olisi voinut keksiä chiliinsä laittavan.

Ja ai niin, ystävämme Juan muisti tässäkin vaiheessa meitä raikkaalla vastatehdyllä margarita-nimisellä juomalla. Kohteliaina vieraina emme toki kieltäytyneet tästä kunniaista.

Jälleen valmiin ruuan kanssa kohti pöytää kävellessämme huomasimme ajan jo rientäneen pitkälle iltaan. Huomasimme myös lasiemme sisällön mystisesti huppenneen ja mielemme nousseen uusiin sfääreihin. Nautimme kuitenkin täysin siemauksin tekemästäme aterista ja espanjankielisten huudahduksien perusteella myös isäntäväkemme oli vakuuttunut tuotoksemme pätevyvyydestä.

Kaikkien ruokailtua itsensä täyteen, ilmoitti Juan, että olisi vielä yksi resepti kokeilematta. Perinteiset neljän lihan tortillat tulisivat kruunaamaan ruokapuolen juhlallisesti. Mutta ensin olisi kuitenkin otettava hieman lisää margaritaa. Itse asiassa pöytään kannettiin välittömästi kaksi isoa kannullista tätä elämän nektaria ja alle puolen tunnin huomasimme yllättävää väsymyksen tunnetta. Sitten kaikki pimeni.

Tunnin päästä availimme silmiämme ja vieressämme seisoి mymyilevä Juan.

Tuo vinkeä viiksivallu pahoitteli syvästi, että Juanitalla oli ilmeisen "vahingossa" lipsahtanut hieman liikaa tequila margaritoihin. Asia oli kuulemma käsitelty loppuun ja rakentavan taukomme aikana Juanita oli hämillisyydestään toivuttuaan päättänyt leipoa nuutuneille kokeille perinteisen meksikolaisen suklaakakun.

Saatuamme päämme avautumaan paremmin, saatoimme alkaa maistelemaan tätä Juanitan rakkauden luomusta. Ja voi että se olikin uskomattoman hyvää. Paksun runsas kakku, jonka päällä oli suuri määrä suklaakastiketta.. Mitä voi vasta herännyt kokki muutakaan toivoa, kuin täydellistä mielen räjäyttävää jälkiruokaelämystä.

Tämän jälkeen Juan hieman pahoitteli, että viimeinen ruokalaji oli jäänyt kokonaan väliin valitettavan välikohtauksen takia, mutta oli kuitenkin tyytyväinen voidessaan päästää meidät rannan illan jälkeen yöpuulle.

Sombrero silmillä saatoimme viimein huokaista. Meksiko oli vallattu.

Mutjake & Morrissey

Jotain positiivista opiskelusta

En ole välttämättä opiskelijoista esimerkillisin ollut koskaan. Lukio meni yllättävän hyvin papeerein lukematta läpi. Käväistessäni vuoden verran kääntymässä ammattikorkeassa luokattoman hyvä tuurini sen kuin jatkui. Jollakin ihmeen tuurilla pärjäsinkin hyvin niin matematiikassa, fysiikassa kuin ohjelmoinnissakin, vaikka lukiossa aiemmin opiskelemani aineet saattoikin niputtaa lähinnä humanistisiin nössöaineisiin, joilla ei pitäisi olla mitään tekemistä tekniikan kanssa. Minustahan ei pitänyt tulla insinööriopiskelijaa.

Jokin kuitenkin mätti ja paljon. Olisin voinut jäädä kaikkien niiden ihanien ihmisten ympäröimäksi joiden kanssa olin jo ehtinyt ystäväystyä. Kuvitella olevani muka lahjakaskin koodari ja pitää Javaa todella monimutkaisena ja haasteellisena kielenä ainakin verrattuna Visual Basiciin. Ehkä jollakin ihmeen kaupalla olisin saattanut jopa valmistua ajallaan ja saada töitä paikallisesta tavaramaalosta.

Eikä minusta sitten tullutkaan insinööriopiskelijaa. Toisaalta vaihtaessani opiskelupaikkaa minusta ei vielääkään tullut maailman esimerkillisintä oppilasta. En kokenut vieläkään mitään kovin

suuria intohimon tuntemuksia opiskelua kohtaan. Olin tottunut selviämään kurseista näkemättä sen kummemmin vaivaa opiskelujeni suhteen.

En tiedä onko älykkyydosamääräni lähtenyt roimaan laskuun ja vaikeuttanut oppimista vaiko onko yliopisto todella haasteellisempi paikka opiskella, mutta joka tapauksessa olen joutunut ensimmäistä kertaa elämässäni ottamaan opiskelun edes hieman vakavammin. Olen joutunut näkemään vaivaa opiskelujeni eteen mikä ei kaltaiselleni laiskiaiselle ollut aina ihan kaikista mukavinta. Kauheaa!

Silti positiivista esimerkiksi aiempiin opiskelupaikkoihin verraten on opiskelun vapaus. Vaikka ne kahdeksan aamut ovatkin vielä kauheampia kuin lukiossa, on kuitenkin täysin oma valinta meenekö niille kahdeksan luennoille vai ei. Tosin se millainen arvosana kurssista tulee ja se kuinka hyvin yleensäkin pysyy kärryillä opiskelujen suhteen onkin sitten täysin eri asia. Harjoitusryhmissä ei myöskään ole pakko valita sitä

kahdeksan aamua, kunhan vain ymmärtää olla tarpeeksi vikkellä ja valita jonkun viihtyisämmän ajan. Eikä tentteihin ole pakko lukea viimeisenä iltana vaan tentteihin lukemisen voi mahdollisesti aloittaa toiseksi viimeisenä iltana.

Eikä se opiskelu niin kauheaa ole, kun opiskelee kuitenkin alaa, jonka on itse valinnut ja joka itseä todella kiinnostaa. Tässä vaiheessa on vielä mahdollisuus valita tekekö työtä, josta on kiinnostunut vaiko herää jokainen aamu tekemään työtä joka aiheuttaa mieleen lähinnä v-alkuisia sanoja ja kaihoa siitä, että ei lähtenyt toteuttamaan itseään.

Teksti: Päivi Palosaari

The City That Never sleeps

Tämän pikku infopläjäyksen tarkoituksena on kertoa, miten ja missä Oulu ei nuku koskaan. Raskaat työt vaativat tunnetusti raskaat hovit, ja saa sitä hauskaa pitää vaikei olisi niin raskastakaan :) Kannattaa tsekkailla näitä mestoja:

Kaenkkylaet:

Oulu on kuuluisa pikaruokatarjonnasta, varsinkin keskustassa ruoka-paikkoja on melkein joka kulman takana. Hinnat eivät valitettavasti ole enää vanhaa tasoa, parhaimmillaan pizzaa sai etensä vaivaisella 15 markan korvauksella. Kaupungin kuuluisimmat pizzapaikat ovat tällä hetkellä Da Max, jonka kebab-majoneesipizzat keräävät vain ylistystä, sekä Göreme (Kastellin Göreme, myös keskustassa on saman ravintolan etäpiste), joka aiempivuotisessa Iltalehden kyselyssä äänestettiin jopa koko maan kymmenen parhaan pizzerian joukkoon. Göremessä on myös hyvä mahdollisuus tehdä pikkujäynää ulkopaikkakuntalaisille, ehdottakaa ottamaan tuplajuustopizza. ;) Muista kuin pizzapaikoista mainittakoon legendaarinen kebabravintola Troija, joka on kuuluisa ennen kaikkea kastikkeistaan. Grilleistä ehdottomasti paras on Puolivälinkankaalla sijaitseva Järvikioski, jossa on ehdottomasti kaupungin paras hinta-laatusuhde. Se kertonee tarpeeksi, että lounasaikaan paikkaan on megalomaaniset jonot perusduunareita. Kannattaa myös muistaa <http://kaenkkyy.com> josta löydät tietoa Oulun pikaruokaloista. (Känkkylöistä voisi mainita myös Fratellin, joka ei hintatasoltaan ole halvimpia, mutta jonka känkyt ovat ainakin minun suuhuni maistuvimmat —*päätoimittajan huom.*).

Ruokaravintolat:

Jos haluaa vähänkään pröystäillä, Blankki suosittelee Pannua, Willisikaa ja Oskarin Kellaria. Kiinalaisravintoloista mainittakoon keskustan Hai Long sekä Joutsensillan kauppakeskuksen Little Dragon, joiden lounasbuffetit ovat todella omaa luokkaansa. Opiskelijaravintoloista ehdoton ykkönen on keskustan Vanilla, tästä Unirestan ravintolasta saa tottakai opiskelija-alennuksen. Ruokaa saa valitettavasti vain arkisin, ja sitäkin vain klo 14 asti. :/

Leffat:

Oulusta löytyy kaksi isompaa leffateatteria, Star Tuirassa sekä Finnkin Plaza keskustassa. Plaza on koko maan uudenaikaisin leffateatteri, ja tuskin on kaukaa haettua sanoa myöskin parhaaksi teatteriksi. Jokaiselta paikalta näkee valkokankaalle asti, vaikka eteen tulisikin se Suomen pisin koripalloilija. Myös NuKun (Oulun Kaupungin Nuoris- ja Kulttuurikeskus) Studio-teatterissa näytetään elokuvia, nämä näytökset ovat enemmänkin alan harrastajille suunnattuja.

”Euron illat”:

Oulussa on mahdollista viettää vaikka koko viikko putkeen euroilemassa, Blankki suunnittelee tekevänsä joskus kattavan tutkimuksen ja reportaasin aiheesta. Aikataulu on kuitenkin seuraavanlainen: maanantaisin Hevimesta, tiistaisin Kantis, keskiviikkoisin Onnela/Kantis, torstaisin Onnela/Hevimesta(hevikaraoke-ilta), perjantaisin ja lauantaisin Garage, sunnuntaisin Onnela.

45 Special:

Yksi Suomen kuuluisimmista rokkibaareista, jonka sunnuntaijamat sekä edesmennyt portsari Oksanen ovat jo käsitteitä ympäri maata. Baarissa järjestetään jopa yli sata elävän musiikin tapahtumaa vuosittain, ja saapa sieltä nykyään ruokaakin.

Never Grow Old:

Reggae-baarinakin tunnettu rytmimusiikin baari, jossa nätti opiskelijatyttö myy juoman.

Toripolliisi:

Vuonna 1987 paljastettu pronssiveistos, joka toimii kunnianosoituksena Oulun Kauppatorin rauhaa ja järjestystä valvoneille poliiseille. Erään poliisin suusta kuultiin aikoinaan yksi kaikkien aikojen oululaislauseista: "Herra on hyvä ja hajjaantuu!"

Myös harrastusmahdollisuuksia Oulusta löytyy runsain mitoin. Luonnollisesti kaikkia peruslajeja, kuten jääkiekkoa, jalkapalloa, salibandyä jne. voi harrastaa, mutta niiden lisäksi Oulussa voi harrastaa esimerkiksi kiipeilyä, frisbee golfia, karttingia, megazonea, minigolfia, kalastusta ja kyykkää. Ihan vain muutamia mainitaksemme.

Oulu vs. Helsinki

Aikoinaan kun maailmalle lähdin niin suunnakseni otin Helsingin, koska se kuulosti niin hyvältä: iso kaupunki jossa saa helposti kesätöitä ja halpaa viinaa voi hakea Virosta helposti. No olihan se iso kaupunki, töitä sai helposti ja Virokin oli lähellä. Muuta hyvää paikassa ei sitten ollutkaan ja kaupungin suuruuskin oli oikeastaan negatiivinen asia. Helsingissä ihmisillä on aina kiire seuraavaan julkiseen joka on juuri lähdössä. Ihmiset ovat kylmiä, itsekkäitä ja puhuvat oudosti.

Oulu on huomattavasti lämpimämpi paikka asua. Aina on aikaa pysähtyä rupattelemaan kaverin kanssa pieneksi toviksi. Jopa tuntemattomien ihmisten kanssa voi puhua. Kaupunki on myös kooltaan sopiva: se tarjoaa monenlaisia liikkeitä, mutta mikään kauppa ei ole liian kaukana. Eikä Oulutakaan kesätöiden saaminen liian vaikea homma ole, tai jos ei satu Oulusta saamaan, niin ainahan voi muuttaa kesän ajaksi jonkin muualle asumaan.

Asuinpaikkana Oulu on juuri sopiva: ei liian pieni jotta naapurit tietäisi asiiasi paremmin kuin sinä itse mutta ei kuitenkaan liian suuri jotta tietynlainen rentous, leppoisuus ja lämpö olisi vaihtunut kiireeseen ja kylmyyteen.

Ville kiviniemi

VAIHDOSSE VENÄJÄLLÄ

Vaihto-opiskelu on kokemus, joka kannattaa käyttää hyväksi opiskeluaikana – muulloinhan se ei mahdollista olekaan... ;-) Vaikka se voi taloudellisesti olla haaste, niin uhraus kyllä kannattaa. Samanlaista tilaisuutta ei sitten myöhemmin enää tulekaan, ulkomaan työkomennus on ihan eri juttu kuin tilaisuus tutustua moniin eri maista tulleisiin opiskelijoihin, loppujen lopuksi leppoisissa ja kansainvälisissä merkeissä.

Tollilaisia on viime vuosina käynyt vaihdossa enemmänkin Länsi-Euroopassa sekä joitakin rapakon takana ja Kauko-Idässä (Japani, Korea...), mutta taisin olla ensimmäinen ja toistaiseksi vissiin pitempäänkin ainoa, joka otti suunnaksi "lähialueen" eli Petroskoin. Siellähän tietojenkäsittelyn opiskelu on osa matemaattisen tiedekunnan aherrusta ja Karjalan tasavallan pääkaupungissa matemaattisuus korostuu merkittävästi.

Tuon huomasi osallistuttuani Kryptografian kursseille. Paitsi, että opetus tapahtui täysin venäjän kielellä myös matematiikka osoittautui minulle melko kryptiseksi. Sinällään kyse on

kansainvälisestä "kielestä", esim. alan standardit DES tai ISO/IEC 9979 lienevät kaikille tuttuja... ;-) Joo, matemaattiset kaavat kryptauslaskennalle saatiin, mm. laajennetun Eukliden yhtälöitä pyöriteltiin... Tentissä vain olisi pitänyt osata sujuvasti kuvata mm. RSA:n (Rivest, Shamir & Adleman) kryptosysteemi. No, eihän se nyt meikäläiselle niin helppoa ollut...

Juu, kyllä Petroskoissa pitää yliopistossa osata venäjän kieltä, jos siellä opiskella meinaa. No, käytännön toimet hoituvat englan-

Yliopiston ruokalassa on jo vilinää helmikuun puolivälissä

Kryptografian tunnilla riitti opiskelijoita ja koptioitavaa taululta

nillakin, ainakin kv. toimiston tytöt sitä hyvin taisivat. Jotkut jopa heistä suomen kieltäkin.

Petroskoihan on pieni yliopistokaupunki, noin 400 kilometriä itään Joensuuista. Asukkaita kaupungissa kauniin Äänisjärven lounaisrannalla on virallisesti 300.000, epävirallisesti voi

olla enemmänkin. Venäjällähän väestölaskenta ei ole yhtä luotettavaa, kuuleman mukaan se perustuu ovelta ovelle kyselyyn – ja jos "erehdyt" kerromaan ko. kämpässä asuvasi, niin kaikenlaisia veroluonteisia lisämaksuja on tiedossa...

Kaupungissa on opiskeltu suomen kieltä pakkopullana kuin konsanaan meillä ruotsia ja niinpä suomi ei ole kaupungissa edelleenkään oikein hyvässä huudossa. Ja nekin, jotka periaatteessa osaavat, eivät rohkaistu puhumaan – vähän ovat kuin suomalaiset – eli kielimuurihan on aika korkea, muttei mahdoton kuitenkaan.

Halvor ja minä viikon P-skoissa oltuamme

Hyvänä esimerkkinä on alkuvuoden asuinkaverini Halvor Storrusten Oslosta. Hän tuli tammikuun alussa Petroskoihin käytännössä venäjän kieltä taitamattomana. Kävimmekin hänen kanssaan neljä viikkoa opiskelemissa yhdessä venäjän alkeita ja päätimme heti alkuun, että kahden viikon päästä puhumme sitten vain venäjää keskenämme, emme enää englantia. No, ei se ihan täysin onnistunut, joskus piti englantiin turvautua. Huvittavaa venäjänkielen solkkauksessamme oli, että kun me mongersimme toisiamme ymmärtäen venäjää ja Galina-vuokraemännän Marina-tytär & hänen Igor-miehensä sanoivat meille, että alkää puhuko venäjäksi, ei tuosta mitään ymmärrä. ;-)

Niin, opiskeluni – nimenomaan venäjän kielen, oikeastaan en sitten hirveästi muuta opiskellutkaan, kun ei ollut sopivia, minua kiinnostavia tietojenkäsittelyn kursseja keväällä – hankaloitui helmikuussa, kun siirryin jo

Extreme-baarissa on tunnelmaa

siihen olotilaan, ei ollut kauhuissaan, vaikkei ymmärtänytään paljon mitään. Jonkin sanan oppi itsekkin siinä samalla sanomaan. Esim. miliiseille – olin siellä omalla autolla ja joskus pysäyttivät liiallisen nopeuden takia – osasin sujuvasti sanoa paikallisella, että puhun kyllä vähän venäjää, mutten mitään ymmärrä. Harvoinpa nuo sitten sakottivat, kun mieluummin olisivat ottaneet rahan suoraan omaan kouraan. Ja minä kun ”en mitään ymmärtänyt”, huitaisivat jonkun ajan päästä kädellään ja totesivat, että menenän jo siitä. ;-)

Käytin tilaisuutta hyväksi ja kävin parin viikon juna- ja lentomatalla Venäjän itäosassa eli Japanin meren rannalla. Vapun vietto sujui siis junassa istumalla, perille Vladivostokiin kuuden päivän junamatkan jälkeen tulimme 2.5. aamusta, samoihin aikoihin, kun Teekkaritalolla vielä fuksilakkeja polteltiin. Merivesi oli jo kohtuullisen lämmintä, ehkä lähellä +10 astetta, toisin kuin parin päivän päästä uimaretkelläni Baikalissa, siellä kun vielä menomatalla itäänpäin näin suuria jäähilelautoja. Mutta ehdottoman puhdasta ja kirkasta oli Baikalin vesi.

Kävin myös junalla helmikuussa Pietarissa sekä Arkangelissa Juhannuksena juoksemassa Gandvik-maratonin – viikonloppu oli kylmä (+5 astetta), tuulinen ja satei-

liki puoli vuotta venäjää opiskelleeseen vaihtariyhmään. Meitä oli ryhmässä neljä suomalaista (Maija, Mari, Niina & minä) ja yksi saksalainen Simon – nythän Petroskoissa ei ole tänä syksynä kuin yksi suomalainen vaihtari. Huomasin, etten ymmärtänyt kuin osan puhutusta. Jotakin sitä sitten oppi

nen – sekä autollani Murmanskissa heinäkuun alussa kuin myös maaliskuussa sukututkimusreissussa Viipurin arkistossa, sillä sinnehän jäi jatkosodan loppuvaiheessa paljon Viipurin lääninä koskevaa arkistoaainesta. Ikuisen roudan alueella Vorkutassa jäi kuitenkin tänä vuonna käymättä, ehkä ensi vuonna... ;-)

Olen pitänyt kohtuullisella aktiivisuudella matkapäiväkirjaa eli weblogia alkuvuodesta. Kirjoitan sinne edelleenkin silloin tällöin, esim. silloin, kun olen Venäjällä käymässä. Blogin osoite on <http://sirmake.blogspot.com>.

Jos vaihto-opiskelu erityisesti Venäjän suuntaan kiinnostaa, niin otahan yhteyttä. Minulla on useampikin tarina ja ehkäpä neuvokin, jos olet harkitsemassa lähtöä tuonne Ison karhun mahaan – tai muuallekin vaihtoon. Yleisesti vaihto-opiskelusta löydät tietoa yliopiston kv-yksiköstä, <http://www.oulu.fi/intl/>.

Markku Pylkkö
markku.pylkko@oulu.fi

Petroskoissa on jalankulkijoille fiksi ajannäyttö vihreän valon kestolle

Prologi:

Netmonkey: Hmm.. kävin tänään Iisakan juttusilla.

Feliza: No, mitäs siellä?

Netm: Juteltiin vaihtoon lähdstä.

F: Meinaat sit karata vaihtoon?

N: Nojoo, oon kuitenkin miettiny et kävis vaihdossa opiskeluaikana.. ja alkaa aika käymään vähiin.

F: ...

N: Ajattelin et tuollainen puolen vuoden vaihto-aika ois sopiva, mut Birminghamiin ei kannata mennä ku koko lukukaudeksi, jos kursseista haluaa saada merkinnät.

F: Vuodeksi? Ei muuten onnistu. Mä en ala.

N: Et lähtis matkaan?

F: No totanoin.. mihin mä laitan kissat?.. ja tavarat? Miten Blanko pärjää ilman minua? Simbah nitistää mut jos jätän sen yksin haalariprojektiin...

N: * esittää kaikkein suostuttelevimman katseensa ja näyttää hellyyttävän avuttomalta*

F: Noh... ehkä mä saan asiat jotenki järjestymään...

Vaihto-opiskelua Saksan Mannheimissa

Eli tarina siitä, kuinka Blankon ulkoministeri jätti kautensa kesken, pakkasi kimpсут ja kampsut varastoon, hommasi kissat hoitoon ja karkasi rakkaansa Netmonkeyn kanssa saksaan.

Birminghamiin ei päästy, kun paikkaa ei ollut kahdelle. Sen sijaan löysimme itsemme elokuun lopussa Mannheimista. Ai, että miksi saksaan? Jos ei opinnot luista, niin voi keskittyä halvan oluen juontiin ja makkaran syöntiin. Wunderbar!

Kuinkas sitten kävikään?

Elokuun lopulla sitten saavuimme saksanmaalle ihmettelemään elämää. Autot ajavat täällä lujaa keskellä kaupunkia. Pelottavaa. Opiskelija-asuntolaamme sijaitsee ihan Mannheimin laidalla ränsistyneen Jungbushin alueella, Turkkilais-Italialais-Kreikkalais -gheton laitamalla (suomeksi: hyvää pizzaa naapurista, mutta yöllä ei naisimmeisen (tai oikeastaan kenenkään) kannata kävellä yksin alueen läpi). Siispä, baarien antimia lähdetään nauttimaan isolla vaihtariporukalla ja takaisinkin horjutaan enemmän tai vähemmän kiinteässä muodostelmassa.

Kulttuurishokkia?

Kämppeinä meillä on pari intialaista, kiinalainen, singaporelainen, jenkki, kanadalainen ja yksi jenkki. Ei lienee ylläri, et keittiön smalltalk hoidetaan täällä maailman eniten puhutuimmalla kielellä, eli Huonolla Englannilla. Keittiö on muutenkin täällä kulttuurien kohtauspaikka: Takapuoli tuoliin ja pääset seuraamaan ohjelmaa nimeltä "Kansainvälinen keittiö" ihan ilmaiseksi ja interaktiivisesti. Tällä tavoin olemme oppineet keittämään riisiä mikrossa ja käyttämään purkinaukaisijaa. Vastineeksi olemme häm-

mästyttäneet immeisiä paljastamalla juustohöylän salat; ennen tätä valaistumista juustohöylä oli ollut heille lähinnä paistinlasta.

Yksin vai kaksin vaihtoon?

Pariskunta vaihdossa on täällä melko harvinainen ilmentys. Tiedän meidän lisäksi meidän lisäksi vain pari muuta pariskuntaa. Enimmäkseen tänne hakeutuu sinkkuja, jotka elävät villinä ja vapaana kotimaansa, kulttuurinsa ja entisen kaveripiiriinsä kahleista. Siteeratakseni Oceans Elevenia: "What happens in Vegas, stays in Vegas." Kaverin kanssa lähtemisessä on siis etunsa ja haittansa. Yleisesti, kaverin kanssa virastomaratoniin läpikäilyminen on helpompaa, samalla vaivalla selviää molempien ongelmat, jotka usein ovat jopa samat.

Mitä maksaa Saksassa asuminen?

Hintataso on täällä suomalaista miellyttävä: 0,5l vaaleaa olutta kustantaa 33 centtiä + pantti, viinipullon saa 1,6 €urolla. Muuten ruoka on täällä suomen hinnoissa, paitsi kahvista joutuu maksamaan 3x enemmän. Vaatteet ovat täällä selkeästi halvempia kuin Suomessa, jos ei merkkiliikkeitä lasketta. Lennot tänne on halpoja, kiitos ryanairille. Tampereelta lento Frankfurt-Hahniin kustansi 38€ (2 aikuista, 1 matkalaukku, käsimatkatavarat + lentokenttaverot (www.ryanair.fi </mainos>)). Vuokrataso on ehkä jonkin verran suomea kalliimpi: Huoneen puolikkaani vuokra on ~170€/kk tässä 10 hengen soluasuunnossa. Soluasumi-

nen täällä on ihan ok, ilman sitä olisimme tuskin saaneet yhtä hyviä kavereita täältä.

Onko siellä Blankolle vastinetta?

Blankolle täällä ei ole suoraan vastinetta. Paikalliset tietojenkäpistelijät ovat aika pieni ja järjestäytymätön porukka. Parhaimmat kyydit meille tähän mennessä on tarjonnut VISUM, eli paikallinen vaihto-opiskelijayhteisö. Täällä 9/10 vaihto-opiskelijasta opiskelee BWL:ää, eli vapaasti suomennettuna johtamista ja liiketaloutta. Mannheimin yliopisto onkin kansainvälisesti noteerattu laadukkaasta liiketalouden opetuksesta.

Mitä on jäänyt hanksaan?

Kaikenkaikkiaan, vaihto on ollut ihan avartava kokemus! Suosittelen kaikille! Vinkkinä ihan, et vaihto kannattaa ajoittaa 2:lle tai 3:lle vuodelle, kun opintotukikuukausia on vielä jäljellä ja ulkomailla suoritettujen opinnot saa ehkä luettua yllämainittuihin opintoihin. Kieliä ei vaadita edes kaikkiin vaihtokohteisiin. Lähdin saksaan ilman et osasin puhua paria fraasia enempeä ja aloitin kieliopinnot täällä. Toki, virastojuoksua helpotti kummasti, kun Netmonkey puhui ihan kohtuullisen hyvää saksaa. ;) Muutenkin.. vaihto on ollut yllättävän kiva juttu! Ihmettelinkin, miksi se ei ole tämän suosituimpaa TOLLilla.. viimevuonna kun vaihtopaikkoja oli avoinna niin ettei tarvinnut kuin päättää et minne haluaa mennä.

<3:llä

Feliza & Netmonkey
eli Sari Alahuusua ja Miikka Krogerus

Yliopistossa tutkitaan...

Olet varmastikin Aku Ankasta tai muista sarjakuvista huomannut että yliopistojen tutkijat ja professorit ovat monesti tylsiä, hajamielisiä, silmälasipäisiä ja huomattavan pölyisiä tyyppejä. Sitähän se mahtaa joissain tapauksissa ollakin, mutta ei aina. Kaikki mitä professorit tutkivat ei tarvitse olla tylsää. Sen voit huomata tollilla. Toki tollillakin tutkitaan myös niitä tylsiä asioita, mutta löytyy professoreiden suurennuslasien alta myös kansaa kiinnostavia asioita.

LudoCraft on malliesimerkki tutkimusryhmästä joka tutkii asioita jotka ovat hyödyllisyytensä lisäksi erittäin kiinnostavia. Vai mitä mieltä itse olet kun luet Ludocraftin tutkimuksista:

ECOL (2003-2006) Ecology of collaboration (ECOL) : Collaboration as a motivated and coordinated activity in virtual spaces.

“Elias” - Game the Border Region (2004-2005) Preliminary study of competencies, knowledge base and business potential of computer game research and game production within the Finland-Russia cross-border co-operation.

“ELVI” - Environment for Lucrative Virtual Interaction (2005-2007) A regional development project coordinated by LudoCraft, and funded by EU's objective 2 programme (ERDF) and City of Oulu. The project aims to boost regional games and interactive entertainment industry by focusing on the quality of the product and the business as a whole. ELVI

LudoCraftin Dragonfly Variations (2005)

LudoCraftin tutkimusryhmä demonstroi prototyyppiintimenetelmiä

seeks innovative ideas for games and interactive entertainment and helps them become marketable concepts.

Laitoksella on myös oma pelitutkija: Professori Tony Manninen, jonka väitöskirjan otsikko oli “Rikas vuorovaikutus -malli pelien ja virtuaaliympäristöjen suunnitteluun”. Tutkimuksessa arvioitiin nykyisissä peleissä käytettyjä ratkaisuja ja kehitettiin niiden pohjalta suunnittelusääntöjä uusien peli- ja virtuaaliympäristöjen suunnitteluun. Pelejä hyödynnettiin myös tutkimuksen kohteellisessa osuudessa, jossa kaupallisen pelimoottorin päälle toteutettiin neljä kokeellista peliympäristöä: ConsoleDEMO, Tuppi3D, TeamGame ja V-LARP –Oulun linna vuonna 1651. Pelituotantojen avulla osoitettiin esitettyjen mallien ja menetelmien mahdollistavan vuorovaikutteisempien pelien rakentamisen.

Jos pelitutkimus alkoi kiinnostaa, kannattaa käväistä LudoCraftin sivuilla <http://ludocraft oulu.fi/> tai lukea Tony Mannisen *Pelisuunnittelijan käsikirja — ideasta eteenpäin*.

LudoCraftin menestyksekkäs AirBuccaneers (2003)

<http://www.tol.oulu.fi/index.php?id=449>

Monelle abille on vaikeaa päättää mihin menisi opiskelemaan, kiinnostavia alueita kun tuppaa olemaan niin paljon. Opiskelu TOL:lla ei suinkaan ole pelkkää koodinväentöä. Kuten kurssitarjonnasta näkyy, TOL:lla voi (ja monesti pitääkin) opiskella paljon muutakin kuin pelkkää koodaamista. Sen lisäksi että TOL tarjoaa paljon kursseja, joista jotkut ovat mielenkiintoisempia kuin toiset, voi kursseja valita myös muista tiedekunnista. Tässä tuleekin esille yksi TOL:n parhaista puolista: sivuainekokonaisuudet ovat hyvin vapaita. Kukaan ei pakota opiskelemaan esimerkiksi matematiikkaa, jota toki saa opiskella ja sitä jopa suositellaan, mutta pakollista se ei ole. Itseasiassa TOL taitaa olla eräs niistä harvoista opiskelupaikoista jossa ei ole mitään pakollista sivuainekokonaisuutta. Koko tutkinnon voi suorittaa pelkästään TOL:lla opiskelemalla tai sitten tutkintoon voi halutessaan sisällyttää sivuaineita melkein mistä vain. TOL on kuin isolla lautasella oleva kermajäätelö johon voi valita lisäksi mansikoita, mustikoita, suklaakastiketta, lakkaa tai vaikkapa lisää kermajäätelöä, kunhan vain lautanen tulee täyteen ja annoksesta maistuva...

Pari sivuainepoimintaa:

Elokuvatutkimus

Elokuvatutkimusta opiskellaan humanistisessa tiedekunnassa, mutta kyllä sitä mainiosti voi luonnontieteilijäkin harrastaa. Aine on jopa eräs TOL:n opiskelijalle suositeltavista sivuaineista (pääaineenahan sitä ei tällä hetkellä suomalaisten yliopistojen tarjonnassa olekaan). Opinto-oikeutta ei elokuvatutkimukseen tarvitse erikseen hakea, vaan riittää, että on läsnäolevaksi ilmoittautunut Oulun yliopiston opiskelija. Tarjonnassa on monipuolisesti ainakin luento-opetusta, harjoituskursseja, seminaareja ja perinteisiä kirjaintenttejä. Aineen opiskelu on tietenkin mitä kivointa ja siitä on varmasti hyötyä ainakin digitaaliseen mediaan suuntautuvalla, mutta miksei muillekin TOL:laisille.

Taloustiede

Taloustiede on kohtuu suosittu sivuaine, sillä onhan se luonnollisesti suositeltavien sivuaineiden joukossa ohjelmistoliiketoiminnan suuntautumisvaihtoehdossa. Sivuaine on jopa niin suosittu, että sivuainetta opiskelemaan pitää erikseen hakea. Tosin opiskeluaikeuden saaminen ei yleisesti ottaen ole ongelma kenellekään joka taloustieteestä on oikeasti kiinnostunut. Taloustiede on sivuaineena varsin mielenkiintoinen ja yhdistämällä sen antia TOL:n opintoihin saa opiskelija varmasti erittäin hyvät valmiudet ohjelmistoliiketoimintaan.

Lisäksi voi tietenkin opiskella mm. matematiikkaa, fysiikkaa, kieliä (Saksas, Ranskas, Venäjää, Japania, Ruotsia... niitähän piisaa) tai vaikkapa naistutkimusta. Yleisesti ottaen, jos Tollille pääset sisään niin voit opiskella kutakuinkin kaikkea mitä Oulun yliopistossa tarjotaan. Joskus siinä käy tosin niin että opiskelija huomaa sivuaineen kiinnostavan pääainetta enemmän. Tämä on yleinen homma jo senkin takia ettei lukion jälkeen vielä välttämättä tiedä mitä oikeasti loppuelämänsä haluaa tehdä, mutta siitähän ei ole haittaa. Tietojenkäsittelyä tarvitaan jokaisella alalla, joten sen opinnot eivät mene hukkaan. Lisäksi opiskelualan vaihtaminen käy suhteellisen helposti (parhaimmillaan jopa ilman pääsykoetta) sen jälkeen kun olet opiskellut alaa sivuaineena.

MusicKa Addicta

Rock the screen, Pop the Hollywood

Teksti: Tuomas Aarni

Heipä hei ja kiitos, että olet tullut vierailemaan ständillämme ja tutustumaan Blankoon! MusicKa Addicta on Blankon ja sen painetun promootiokanavan, Blankin, virallinen musiikillisen nautinnon keskus ja sielu. Kuten koko uskomattoman hieno opiskelijakiltamme, myös tämä palsta tavoittelee samoja asioita: pitää hauskaa porukalla ja tarjota keinoja siihen. Koska sinäkin olet tällä hetkellä vain vierailmassa tässä ja tutustumassa uudenlaiseen mahdollisuuteen, se on myös tämänkertaisen palstan kantavana teemana. Tutustumme nimittäin hienoihin herrasmiehiin jotka tulivat maailmankuuluiksi näyttelijöinä, mutta tekivät tutustumisreissun toisenlaiseen todellisuuteen: levytystudioon ja musiikin ihmeelliseen maailmaan. Nauttikaa tästä kurkistuksesta tähän vaihtoehtoon, kuten toivottavasti tulette nauttimaan tutustumisesta blankolaiseen elämään :)

David Hasselhoff: Lovin' Feelings

Mistaar Kikkarapää oli ehdottomasti yksi aikansa kuumimpia nimiä, kukapa ei olisi rakastanut puhuvan aution ja tiukkafarkkuisen kikkarapään yhdistelmää ja katsonut Knight Rideria. Miehen suorastaan säteilevä imago ja vielä säteilevämmät rintakarvat olivat varmasti myös levy-yhtiön mieleen, laulavien näyttelijöiden kantaisa oli syntynyt. Debyyttialbuminsa "Night Rocker" jälkeen kesti jopa vuosia, vuodesta 1984 vuoteen 1987, että kakkosalbumi "Lovin' Feelings" julkaistiin. Siinä missä debyytti oli täysin miehen "omaa" tuotantoa, rintakarvojen uudessa inkarnaatiossa oltiin siirretty selkeästi enemmän covertuotannon suuntaan. Muun muassa kutubiisien ajattomat klassikot, Ben E. Kingin "Stand By Me" sekä Bee Geesin "How Deep Is Your Love" saavat Davidin käsittelyssä täysin uudenlaisia, hirveitä, jopa kuvottavia sävyjä. Myöskin Willie Nelsonin "Always On My Mind" on tehty enemmän Davidille sopivaksi versioksi. Ehkä paras tapa kuvata levyn laulusuorituksia on kuvitella, että laulut äänitetään joko miehen istuessa vessanpöntöllä tai siten, että Baywatchin tutkapari Pamela hyväilee Davidin kuohkeaa ryijyä. Eli: Teh Hoffmeister kyllä nauttii, muttei kukaan muu. Ainoan pisteen tästä levystä ansaitsevat alkuperäismuusikot, jotka ovat tehneet loistavia biisejä omien bändiensä kanssa. Korkein listasijoitus oli pikaisen googlettamisen mukaan Itävallan listan 13. sija julkaisuvuonna.

1/5

Bruce Willis: The Return Of Bruno

Brucen päätyminen levylaulajaksi oli monien sattumien summa: rooli kaikkien aikojen actionklassikko Die Hardissa oli totta kai tehnyt Brucesta todella kuuman staran, mutta vasta hänen lyhyt lauluesiintymisensä tv-mainoksessa avasi portit toisenlaisiin studioihin. Brucea alkoi julkaisemaan legendaarinen Motown Records, ensisinglen "Save The Last Dance For Me" jälkeen oli kokonaisen albumin vuoro. Sinänsä on todella mielenkiintoista, että debyyttialbumin nimi alkaa sanalla Return, ja päättyy lempinimeen, joka tuo miehen enemmän kiltin nallekarhun kuin action-näyttelijän... Tutkimattomia ovat markkinointimiesten tiet ja keinot. Valitettavasti tälläkään kertaa ei voi välttyä pettymykseltä. Luvattoman keho biisimateriaali ei todellakaan tee oikeutta Brucelle, miehen vokaalit kun ovat oikeasti hyviä, särmikkäitä ja lavakarismaakin uskoi äkkiseltään olevan vaikka kuinka paljon. On todella ikävää kuunnella huhtaisemalla tehtyjä albumeita, varsinkin puhuttaessa niistä ihmisistä ja yhtiöistä, joilla on oikeasti resursseja mihin tahansa. Nyt muistoksi jää vain pitkä pettynyt huokaus ja halu heittää Brucon kuvallista tuotantoa dvd-soittimeen.

2/5

Angus Young oli warettamassa, ja mietti mikä on hyvä ohjelma.
"Se on Torrent... Ei siis DC!"

Will Smith: Willennium

Smith on monessakin mielessä poikkeuksellinen ihminen: hän on yksi aniharvoista viihteen monialaosaajista, jotka ovat olleet sekä kriitikkojen että yleisön suosikkeja. Televisiorooli omalla nimellään The Fresh Prince Of Bel Airissa sekä leffaroolit mm. Independence Dayssa ja Men In Black -leffoissa yhdistettynä näitäkin pidempään muusikonuraan on yksi hienoimmista menestystarinoita, joita lähivuosina on syntynyt. Huomattavaa on myös, että mies oli levyttänyt ja menestynyt artisti ennen ensimmäistään leffaa, tämä jako kun menee yleensä toisinpäin. Vuonna 1999 julkaistu Willennium on Smithin toinen omalla nimellä julkaistu levy, jolla oli vaikeat lähtökohdat, kiitos miehen leffapuolen töiden. MIB teki osaltaan edellislevystä, soolodebyyttistä "Big Willie Style" maailmanmenestyksen, ja nyt Wild Wild Westin floppaus saattoi tarkoittaa katastrofia musiikkipuolelle. Leffan menestymättömyys ei kuitenkaan ollut Willin vaan itse huonon leffan syy (MA tosin myöntää Salma Hayekin pepusta ekstrapisteet!), ja näin rennolla otteella tehdystä levystä ei voi olla pitämättä. Rentous ja smithmainen egottelun yliampuvuus tekee tästä loistavan bilelevyn. Clashin Rock The Casbahia sämpläävä Will 2k on allekirjoittaneen suosikkiräpälys, suosittelen myös kokeilemaan tätä biisiä karaokessa ;)

4/5

Valitettavasti emme saaneet mahtumaan enempää materiaalia lehteen, mutta onneksi Internet on olemassa. Hyödyllisiä osoitteita:

<http://www.tol.oulu.fi/hakeminen>

Lisätietoa TOLLille hakemisesta. Kaikkea mahdollista tietoa mitä nyt ylipäätään voi tulla mieleen kun hakemista mieltii. Kannattaa ehdottomasti käydä tutustumassa.

<http://www.blanko.fi>

TOLLin opiskelijoiden ainejärjestö. Näiltä sivuilta löydät informaatiota Blankosta yleensä, miten Blankoon liitytään, kuka heiluttaa nuijaa, ja niin pois päin. Sivuilta löytyy kattava arkisto vanhoja tenttejä sekä linkkilista eri kurssien omille www-sivuille. Erilaisista tapahtumista ja bileistä tiedotetaan webissä, ja valokuvaaja tuppaa laittamaan sinne myös todistusaineistoa bileistä. Blankon sivuja kannattaa siis selaila usein!

<http://blankki.blanko.fi>

Blanko ry:n lehti, tämä läpyskä siis, varsinkin vanhoihin lehtiin kannattaa tutustua jotta saisi paremman kuvan millaista touhua Blankossa ja TOLLilla on. Osoitteesta löytyy myös nettijatkokot jossa on tavaraa joka ei lehteen mahtunut.

<http://opiskelu.blanko.fi/index.php/Etusivu>

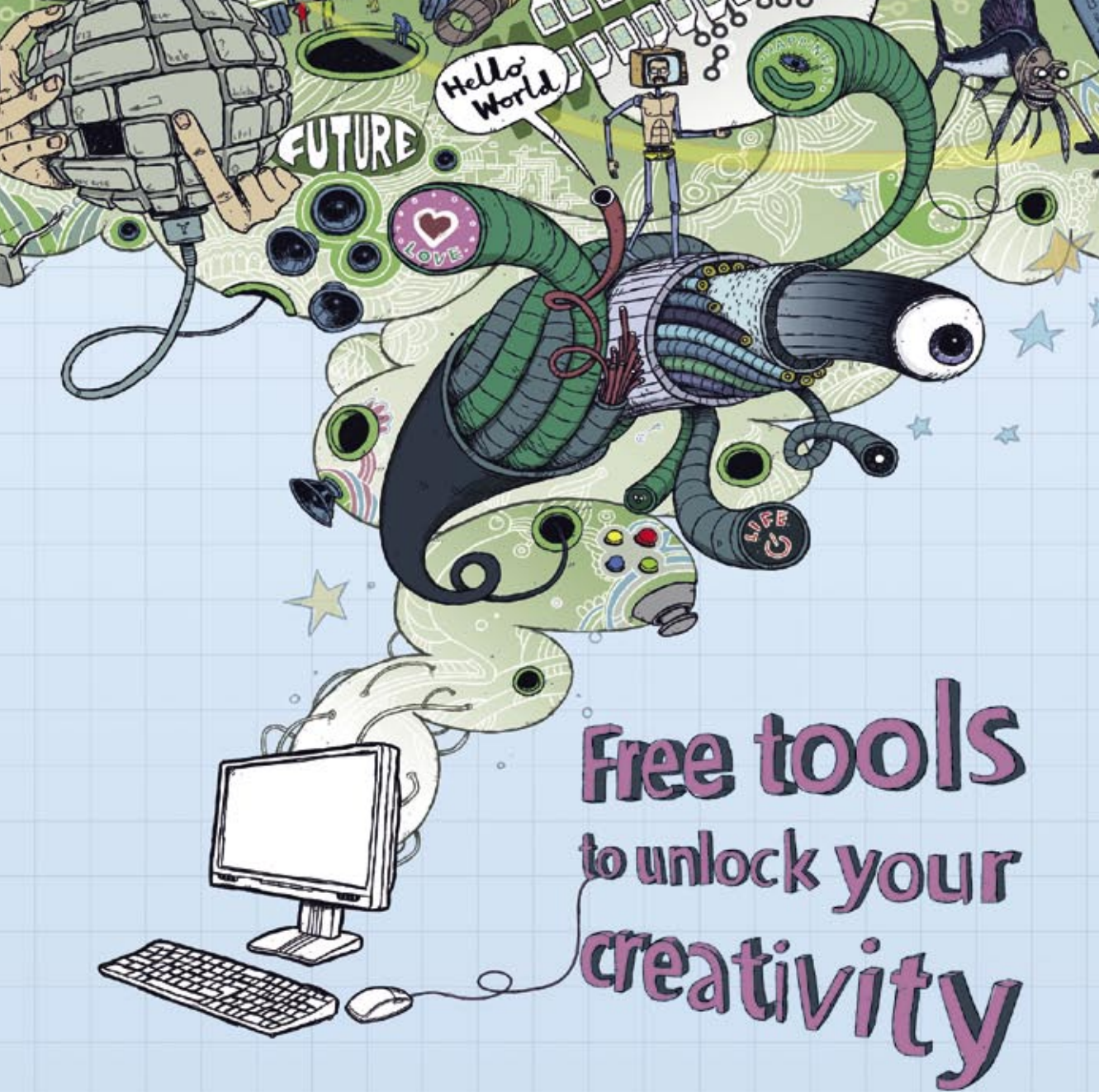
Tietoa kursseista, tenttilista, opiskelun ajankohtaiset asiat. Kaikkea mahdollista mikä ylipäätään opiskeluun liittyy.

#blanko

Jos irkkaat ja haluat kysellä TOLLista enemmän, kannattaa liittyä kanavalle!

<http://www.blanko.fi/kilta/hallitus/>

Etkö löydä vastausta askarruttavaan asiaan? Ota yhteyttä Blankon hallitukseen tai johonki toimihenkilöön! Sähköpostiosoitteet löydät osoitteesta

Free tools
to unlock your
creativity

Opiskelija, lataa ilmaiseksi ammattilaisten käyttämät työkalut graafiseen suunnitteluun, valokuvien hallintaan, web-sivustojen suunnitteluun ja ohjelmistokehitykseen osoitteessa

DreamSpark.com